

всякого за слабы-тъ и угнетены-тъ, не допустижъ да имъ направятъ никаквж грубость и помогнжъ на дѣвицы-тъ да си напожтъ стада-та.

Тогава дѣщери-тъ Юеоровы закарали дома овцы-тъ си. Кога гы видѣлъ баща имъ, попыталъ гы: „Зачто си дойдохте днесъ тѣй рано?“—„Единъ непознаецъ, който е дошълъ изъ Египетъ, ни помогнж да извадимъ водж и да напоимъ овцы-тъ ны,“ отговорили дѣвицы-тъ. Баща имъ останжлъ твърдѣ благодаренъ за такавж услужливость отъ непознанца и попыталъ дѣщержъ си: „гдѣ е той чуждинецъ? Зачто не го поканите да заповѣда у насъ? Скоро идѣте го повыкайте у насъ на вечерж.“ Моисей дошълъ у Юеора, и понеже добры-тъ хора ся лесно запознавать единъ съ другы, то и Моисей ся скоро сдружилъ съ Юеора, който далъ за него дѣщержъ си Сепфорж.

ГЛАВА XXXV.

НЕОПАЛИМАЯ КЪПИНА.

Моисей паслъ овцы-тъ на теста си, священника Юеора. Моисей често размышлявалъ за свои-тъ братія, сынове-тъ Израилевы, и молилъ ся Богу да гы избави отъ жестоки-тъ Египтяне.

Веднажъ, като паслъ овцы-тъ при поли-тъ на горжъ Хоривъ, Моисей видѣлъ еднж къпинж, всеж въ пламень. Огня-тъ горялъ, нѣ къпина-та не изгаряла. Моисей пристѣпилъ поблизу да разгледа подобрѣ това чудно явленіе. Тукъ веднага чулъ изъ къпинж-тж гласъ, който выкалъ камъ него: „Моисее! Моисее!“—„Се азъ, господи,“ отговорилъ Моисей. Господъ казалъ Моисею: „Азъ съмъ Богъ отца твоего, Богъ Авраамовъ, Богъ Исааковъ, Богъ Іаковлевъ“. Моисей, исполненъ отъ благоговѣніе, закрылъ лице-то си. Тогава Богъ казалъ Моисею: „Азъ видѣхъ тегло-то на народа ми въ Египетъ; слушахъ стенаніе-то му, и молитвы-тъ му дойдохж до Мене.